

Skattur fyrr og nú Bonnevie: Eg eri troyttur av sparitiltøkunum

Í skattaárinum 1.10. 1909 til 30.9. 1910 var á 39 bygðakommunum (umframt Havnina) álíknað 54.604 kr. 93 oyr. Her eru tær fyrstu tiggju, ið hava meðal skatt:

1. Tvøroyri	kr. 6.632,24	1.584.000 kr.
2. Klaksvík	— 4.026,42	3.327.000 —
3. Vágur	— 3.758,41	1.259.000 —
4. Sandur	— 2.816,50	351.000 —
5. Fuglafjørð	— 2.668,28	1.049.000 —
6. Vestmanna	— 2.159,89	1.092.000 —
7. Sjóvar	— 2.144,13	1.111.000 —
(Nú skildar sundur)		
8. Hvalbour	— 2.004,57	535.000 —
9. Viðareiði	— 2.001,60	261.000 —
10. Eiði	— 1.926,24	577.000 —

Aftur at skattinum, ið var lítill, tá fortjenastan var eingin, kom á bygd pliktarbeði at gera vegir, laga garðar o. a.

Tilsamanlíking kunnu vit seta álíkningina 60 ár seinri 1969/70 fyri somu kommunur: Afturat hesum hava vit nú landsskatt.

Taka vit Klaksvík so er skatturin næstan 1000 faldalur umframt landsskattin í 60 ár.

Tórshavnar kommuna bert 4 kr. 64 oyru í eftirstøðum

25. april 1906 kunnger Olaf Finsen, formaður:

»Thorshavn Borgerrepræstation forhandlinger.

Møde den 24de April 1906

5. Skrivelse fra kommunkassereren E. Jacobsen vedrørende Restancer paa Formue og Lejlighedsskat, samt Bygningsskat til et samlet Beløb kr. 89,43.

Det vedtages at eftergive Restance til Beløb Kr. 84,79, som

formentlig er uerholdelig, da vedkommende — enten var død eller bortrejst.

To Beløb paa tilsammen 4 kr. 64 øre vedtages det at søge indrevet.

Thorshavn, 25de April 1906. Olaf Finsen.»

Við fólkataljingina 1. febr. 1906 hevði Tórshavn 1794 fólk fimm ár fyrr 1. febr. 1901 1656 fólk.

E. E. Bonnevie, umsjónarmaður á Landssjúkrahúsinum í Havn hevur skrivað Berlingske Aftenavis bræv, har hann sigur seg vera troyttan av øllum áminningunum frá statinum um at spara

Umsjónarmaðurin á Landssjúkrahúsinum í Havn, E. E. Bonnevie, hevur skrivað Berlingske Aftenavis bræv, har hann sigur seg vera troyttan av øllum áminningunum frá statinum um at spara.

Bonnevie, sum er 58 ára gamal, og sum síðani 1960 hevur verið umsjónarmaður við Landssjúkrahúsið, sigur í brævi sínum:

Så får man igen en af disse velsignede meddelelser fra Finansministeriet om begrænsning af statens udgifter.

Siden 1938, da jeg indtrådte i statens tjeneste, har jeg set et ualt af disse skrivelser, som fremmaner, at staten er på faldtrens rand, og i fladtrådte, stereotype vend-

inger udtaler, at der skal udvises den allerstængeste sparsommelighed, at udgifterne skal beskæres, at enhver mulighed for besparelser skal udnyttes osv. osv. Jeg er træt, døddamrende træt af disse formaninger med højt løftet pegefinger. Tror man virkelig i Finansministeriet, at de nogenlunde ordentligt aflagte tjenestemand, man har siddende rundt omkring som styrelses- og institutionschefer, er en samling ødelænder, der kun tænker på at smide om sig med statens møsommeligt sammenskrabede millioner?

Er det en måde at tale til folk på? Til os, der aldrig har oplevet, at staten havde

gode råd? Til embedsmænd, som lægger et uhyre arbejde i at udarbejde budgetforslag m.v. efter alle de krummeluregler, det høje ministerium finder på? Jeg skal gerne forsøge at rette mig efter de forskellige påbud. Men jeg har levet for længe til at kunne tage dem alvorligt!

Formaðurin fyri statsrevisornar, sum samstundis er figgi arvevundarformaður, vinstramaðurin Kr. Damsgaard, sigur um brævið frá Bonnevie:

— Eg kann hugsa mær at brævið snýr seg um at figgi arætlanin er sett niður við 600 miljónum, sum vit nú skulu fara undir. Men eg vil ráða umsjónarmanninum, sum eg kenni væl frá vitjan okkara í Føroyum, til at geva krøvum okkara gætur, tí hetta er neyðugt. Hetta er eisini galdandi fyri Føroyar.

Bokmelding

EINAR GERHARDSEN:

FELLESKAP I KRIG OG FRED ERINDRINGER 1940—1945.

TIDEN NORSK FORLAG, 1970, OSLO.

DET er ikke så få partifeller og andre som har bedt Einar Gerhardsen om at skrive minder fra sitt bevægede og oplevelsesrige liv. Han boyet seg for dette ønske og skrev ned det han og hans nærmeste omgangskrets var med på i hine hårde dager da krig og ufred brøt inn over landet. Med sin bok i høst tar Gerhardsen midt på treet. Tidligere har broren, Rolf, skildret barneårene og ungdomstida hvor de alltid var venner og partifeller. Til sin 70 års dag i 1967 ble det gitt ut en bok om Einar Gerhardsen taler fra 1945—65 med hilsener fr over 4000 partifeller og venner.

Vi var vel hurtig klar over at en minnebok av Einar måtte bli vellykket. Han mestrer skrivekunsten like godt som taleregenskapen. Vi minnes med glede hvilken nytte vi har hatt av hans første bok »Til-litsmannen« opp i gjennom årene. Den ble klassisk.

I sin minnebok lærer vi det inderste av mennesket Einar å kjenne. Han som lever for andre, sine nærmeste, sine arbeidskamertær og kollegaer i vegvesenet, i Oslo kommune, partifeller og venner i hele landet, i fangenskapet og forhørene, den tindrende ro, den stolthet, utholdenheten, den omsorg for alle, solidaritetens hellige bud om å leve og overleve. Meget kan synes som tilfældigheter, men alt er underlagt livets lover.

BESKJEDEN som han alltid har vært pakte han ikke ut seg sjøl. Det var andre som gjorde det. Under de vanskelige årene etter krigen kunne det faktisk ikke bli noen annen som kunne ta på seg opp-

Einar Gerhardsen

gaven som statsminister. Han ble den mannen vi trengte, som alle kunne samle seg om. Arbidssom, enkel, pliktoppfylende, lett å få kontakt med, alt dette kom godt med når landet skulle gjenreises. Det var en lykke for landet å ha Einar Gerhardsen som styrmann ombord.

BOKA som Einar har skrevet er velsignet klar og enkel. Han manglet aldri motet og dristigheten under krigens uvante og hårde tid. Han ble på post i byen og landet så lenge det var mulig. Det respekterer vi ham for. Han kom i tysk fangenskap både i Tyskland og i Grini fangeleir og ennå engang må hans moralske mot understrekes. Som så mange andre var det ikke rart med fysikken når han og hans kamerater tok over, men hytta og friluftslivet ute i Berum kom godt med. Mange dukket under, men Einar kom uforstyrrelig videre. — Vi er ikke i tvil om at hans bok »Fellesskap i krig og fred« vil bli lest av alle som vil vite noe om mannen Einar Gerhardsen og hans arbeid. Det

(Framhald á 7. síðu)

Arbeiði til øll á sjógvi og landi

Listi C — javnaðar-flokkurin — ásannar

At samfelagið má tryggja øllum
Ti má skipast eitt betri og rettvisari samfelag.

At arbeiðs- og inntøkuløysi er hin verst fíggindi — vinnandi mannsins og fólksins í sini heild.

Ti má vinnast tað politiska ræði og avgerðarrætturin í øllum arbeiðs- og fiskimannamálum.

At alt má gerast, ið moguligt er, fyri at sleppa undan virkissteðgi og tí harav standandi arbeiðsløysi.

Ti má fylkja í bólk arbeiðarar og fiskimenn, sum allir eru í sama báti.

At arbeiðsløysi ger menniskja vónbroti, so tað missir dirvi og áreði.

Ti má tað almenna leggja til brots fyri at styðja hin virkisfúsna.

At inntøkuløysi er einki minni enn hin andaligi og fíggjarligi deyði.

Ti má andans og handans arbeiðarar rétta hvørjum øðrum bróðrahond og harvið jarðleggja og málubinda hesa fyrri føroyingar mersgúgvandi sótt, ið ber navn ið arbeiðsløysi.

Skal til fulnar hetta gerast, javnaðarmanna hugsjón berast má við C krossur skerast, má av handans - andans vinum Føroya dotrum - Føroya synum takast lógvatak móti hinum.

J. P. T.

Kasette bandupptakarar við radio

Beinleiðis upptøka. Er tað eitt program, tygum mögu liggja vilja varðveita, trýst á knappin, so hava tygum tað á bandi.

Komplett við mikrofon og bandi kr. 625,-.

Ringið ella skrivið — vit senda.

RADIOBÚÐIN, Runavík, telf. 7008

RADIO-EL Tórshavn, telf 1397

x við C